

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica VII. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

tivam, Illuminativam, Unitivam sequentes Christum, Crucemque suam tollentes.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

1. *Attendite.* Matt. 2.

Omnis animæ meæ vires sensusque ac intentiones, attendite quid nunc agere, & quantis mysteriis affistere, atque cui majestati comparere debetis! intelligite, tandem aliquando, quod qui indignè manducat & bibt Corpus Sanguinemque Domini, judicium sibi manducat & bibt, non dijudicans corpus Domini, non attendens quid audeat, quid præsumat, quid agat. Attende tu anima, quantus & quis sit iste ad quem accedit! cum qua præparatio ne humilitatis, puritate, devotione, desiderio, fide, charitate accedit? Quid abs te debeatur illi majestati, cui creaturæ omnia simul nihil dignum præstare possunt. Hæc attende & penetra bene.

2. *Arbor bona bonos fructus facit.*

Cogita Ecclesiam Christi paradisum esse: in eo quot Christianos, tot arbores fructu faciendo idoneas contineri, easque pro distinctione Statuum varii generis. Invenias hic arbores Scientiæ, nempe Doctores. Invenias ficus grossos, suos proferentes, amygdalos, olivas fructiferas, Palmas, Libani cedros, vites abundantes, alias que complures arbores, ut meritò dicat. Sponfa sponso omnia poma nova & vetera dilecte misservavi tibi. Inter has omnes arbores cogita excellere

es Christi arborem Vitæ, quæ est Christus JESUS. non quidem ex parte sic meritò vocandus, sed recipue ob Sacramentum altaris, quod verè dorest jugiter florescens, & fructus profens, omnem saporem, delectamentum salubrè temque continentest; In hac arbore, volucres di nidificant, sub hanc bestiolæ requiescent, usque umbrâ teguntur, per hanc vermiculi regere, & omnibus enim ista arbor amabilis, Christi majestatis inquam in Sacramento se communicat, sicut aliquan- tulus prout eorum exigentia, præparatio, capa- bit Cor- gutes quam bonis tu fructibus abundares! Domini, ac enim arbor, eam virtutem habet, ut non so- sum ipsa in se sit fructifera; sed etiam alios faciat & quis fructiferos. Tu toties de ista arbore comedis, paratio- tamen sterilis es, quis dubitat causam esse desiderio, hanc, quia negligenter accedis, postquam acces- lebeatur sis, negligenter te geris, hinc ad fructuosita- ul nihil nullam proficis.

3. Attendite.

Pro! ad quidnam, vel cui attendendum? At- tendite, Vox Dei est perpetuò clamantis ad cor hominis, Deus magister est, attendite disci- puli ad doctrinam ejus; Deus exemplar est, at- tendite imitatores ut illum ad vivum exprimantur: Deus Dominus est, attendite famuli, ut non sitis supra Dominum; Deus Doctor est, attendite peregrini; in via enim hac qua pergitis, peccatores abscondent laqueum vobis: Deus vigil est, attendite qui dormitis, quia adversarii vestri tanquam leo circuit: Deus spectator est, attendite certatores, quomodo vos dignè conspectu ejus geratis: Deus beneficia fundit?

O 2

atten-

J. DRILL
BICKI
OPUS: 1800
TOMUS III
N. V
58

attendite ut recipiatis, ut grati sitis, ut non abut tamini. Deus vocat? attendite ut obediatis voc ejus: Deus iudex est? attendite quomodo estis rationem reddituri: Deus fur est? attendite; quia quâ horâ non putatis veniet & perfodiet paritem: Ecce enim dies Domini sicut fur veniet. Vide an prædicta sint ejus momenti, ut merito sit ad illa attendendum; tu verò quomodo at tendis?

4. *Attendite.*

Ad vestra propria & eorum qui commissi m vobis sunt, ad publica scelera quæ com muni calamitate luuntur, ad iram Dei paratam, ad ingratitudinem vestram, vilitatem & infirmitatem, ad insidias & inimicos eorum innumera biles. Attendite ad Dei dignitatem, ad vestram obligationem, & effrenem passionum licentiam, vel subdolam quietem. Attendite præmia cælestis patriæ, inferorum pœnas, trementa & se creta Dei judicia; Attendite ad Christi passionem, ad propriæ vitæ institutum & conscientiam, ad Regulas, ad Proposita, ad Intentionis puritatem, attendite ad vitæ tempus, ad aliorum fer ventia exempla, seriamque sui victoriam, ad in defatigabile profectus desiderium. Denique anima mea attende, quomodo quotidie te ipsa fias melior, quibus rebus præpediaris à profectu, quò Dei respondeas inspirationibus, quò oculis ejus plus quotidie placeas, tibi displices.

5. *Attendite.*

Non malis solum attendendum est ne fiant, sed bonis etiam ut fiant, utque bene fiant. Nam justè quod justum est persequeris, ait Moyses. Quod quidem faciet Considerationis pra eticæ

on abit-
atis voci-
odo estis
te; quia
et parie-
r veniet.
t merito
modo at-
ommissi
e com-
paratam,
infirmit-
umer-
vestram
entiam,
a cale-
a & se-
ionem,
am, ad
purita-
im fer-
, ad in-
enique
te ipsa-
fectu;
oculis
e fiant,
e fiant.
Moy-
s pra-
cticæ

ticæ usus, ut scilicet quodlibet opus majoris
item momenti, antequam aggrediaris, tecum
se discutias prius, v. g. Qua intentione illud
accidit? quæ mihi sese in hoc negotio offerent
occidentes, quæ virtutum, & quarum
tercendarum seges, quæ mei vincendi, morti-
candi, deprimendi, charitatem aliis faciendi op-
portunitas? hoc negotium si Christo aut alicui
sanctorum faciendum fuisset; quomodo se
fuisset in eo &c. Talibus prævisionibus, succe-
ant proposita; invocatio Divini Numinis, tan-
temperato opere, examen circa prædicta o-
mnia, an quid omissum boni, an quæ neglecta
occasio virtutis, an quid admissum mali! Gratia
Deo agendæ; Emendatio proponenda. Talis
attentio anima mea, messis meritorum est, &
sanctitatis unicum compendium.

6. Attendite à falsis Prophetis.

Prophetæ falsi repleverunt mundum, plenus
est mundus fallacibus vaticiniis, cum aut
pondentur bona (quæ non venient) ventura,
aut promittuntur mala, (quæ venient, nec abi-
unt) non futura, vel abitura, hominis cras
morituri. Vitam sibi alii promittunt longissimam,
spes magnas, honores amplissimos, successum
eternum per omnia. Talis fuit ille qui dicebat Ani-
ma mea habes multa bona, reposita in annos
lutorios, & ab illo misero stulto illa ipsa nocte
anima repetita est, tales & illi erant, qui de se
ferebuntur aliquando & farentur; Nos insensati,
nam illorum æstimabamus infaniam & finem
ne honore. Attende ergo tibi, ô homo, à falsis
prophetis. Propheta fatus tu tibi ipse, nam
semper te ipsum queris. Caro, omnia simulans,

O 3

ut

utili bene sit, adulatur, malus socius, concupiscentiae; Creatura, dæmon, mundus & quæ in eo sunt. Porrò ad veros prophetas attende quales sint. Tua propria conscientia, Probi & fideles amici, maximè Superiores tui, Inimici quoque, Angelus custos, Deus, calamitates, humilis oratio. Hos prophetas vide, & sæpè aedas, sæpè consulas; ab illis, vide, ut tibi sagacissime caveas.

7. *Nunquid colligunt de spinis uvas.*

DUplex sensus est horum verborum. Primus est; Attendite à falsis Prophetis, quos ex hoc signo cognoscetis, si de spinis uvas botros-vé vini non colligunt, aut de tribulis non decerpunt ficus; si colligunt, boni prophetæ sunt, evenit enim quod dicunt. 2. Nolite fidem dare falsis prophetis, nam sicut de spinis uvas, detribulis ficus, nemo colligit, nec ad colligendum accedit, ita nemo fidem dat falsis prophetis. Credere enim falso, est ficus à tribulis, & uvas à spinis exspectare. Tu nunc anima mea signum falsorum Prophetarum attende: si enim non colligis adhuc de spinis uvas, adhuc falsus prophetæ es. Scire & velle & solere uvas de spinis legere, hoc est verum Prophetam hoc est perfectum & Sanctum virum esse &c. Hoc ita intellige: Quamdiu ad omnes injurias & molestias non eris paratissimus, nec tibi dulce erit quam plurima indigna, etiam sine ulla causa tua, & propter alienos non tuos defectus, etiam à tuis, ac à quibus minimè velles, deberesque pati propter Deum; quamdiu alienos mores naturalisque à tuis diversas, & complexioni tuæ dissensiones perferre, quamdiu, tam in animo confusio-

nem,

, concu-
& quæ in
ende qua-
bi & fide-
mici quo-
s, humi-
pè adeas,
gacissimè
as.
n. Primus
, quos ex
as botros-
on decer-
metæ sunt,
dem dare
s, detri-
igendum
rophetis.
lis, & u-
ima mea
: si enim
nuc fallus
as de spi-
n hoc est
Hoc ita
& mole-
lulce erit
causa tua,
etiam à
sque pati-
res natu-
uæ disso-
onfusio-
nem,

tem, temptationem, pudorem, tedium, ignomi-
nam, calumniam; quæm in corpore morbos,
paupertatem, injurias cæli, tolerare non scies,
moneris verus propheta, quia de spinis uvas non
tolliges. Denique quamdiu de omni creatura
fructum Spiritualem, profectusque tui materi-
non capis, tamdiu falsus Propheta es.

8. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*

OMnis arboris nota fructus ejus; Hominis
nota, opus ejus. Quod est fructus arbori,
hoc Homo operi. De terra trahit arbor succum,
ut suppeditet fructui, de cælo debet homo su-
mere vigorem suo operi. Age vero vide quales
sunt fructus tui, hoc est opera tua. Ex fructibus
arbor noscitur, bona sit an mala; ex operibus
homo scitur, bonus sit an malus; Fruktus, (ait
Apostolus) bonus, pietas est cum sufficientia;
fructus bonus patientia est; fructus bonus man-
ifestudo & humilitas est cordis; fructus bonus,
Sanctitas est, fructus bonus devotio est; Ad ex-
tremum fructus bonus & charisima optimum
charitas est. Habes hos fructus? arbor bona
es, deficis ab his? mala es, Ex fructibus eorum
cognoscetis eos.

6. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*

OMnis homo in mundo, tanquam in horto
aliquo vivit. Ingressus quis hortum, aspi-
rit flores, aspicit arbores, unusquisque eum ad
le trahit, & pulchritudine rapit. Accidit inter-
dum tamen, ut pro odorato flore, carpatur fæ-
tens, pro dulci fructu carpatur acerbus si quæsi-
ffes ex carpente, est ista bona arbor? bona vi-
detur, quia habet fructus; quæres ubi gustarit
fructum? malam esse dicit, quia malos fructus
habet.

O 4

habet. En ex fructibus cognovit arborem, ex
 flore herbam: Sic est; intuere res hujus mun-
 di. Arbores opes sunt, facultates, possessiones;
 Arbores sunt honores, magistratus, officia, di-
 gnitates; arbores sunt convivia, epulæ, ludi
 choreæ; Arbores sunt mercatura, jura, militia,
 artes liberales & mechanicæ; Arbores sunt,
 Domini stipati famulis, famuli Dominorum af-
 seclæ, &c. quæ horum arbor non pulchra, si
 spectes ad extra frondes, folia, splendorem, lu-
 cem, ramos, fructus; Introduc inter istas arbo-
 res hominem juvenem, ignarum, quamlibet ar-
 borem laudabit, ad quamlibet aspirabit. Da illi
 fructus ejus germanos ad gustandum, si stultus
 non est, si amarum non dulce putabit, arborem
 ex visu laudatam, ex gusto culpabit. O! homi-
 nes mundi! hoc est, quod Christus dicit; Ex
 fructibus eorum cognoscetis eos. Nolite con-
 siderare externa tantum folia; quia arbor viret,
 quia pandit ramos alte & latè, quia fructus habet
 pulchros aspectuque delectabiles, sed gustate
 de fructibus ejus, hoc est penetrare ejus naturam,
 viam, astus, pericula intimè, denique finem no-
 scite, & videbitis, quia extrema gaudii luctus.
 Ultimum in arbore fructus est, ultimum bono-
 rum mundi, miseria est. I per singula si placet.
 Quid profuit nobis luxuria? querunt quidam;
 Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad in-
 fernum descendunt. De aliis dicitur, Qui vo-
 lunt divites fieri, incident in laqueum diaboli,
 ait Apostolus: Denique divitiæ spinæ sunt teste
 Christo, Finis non esset singulorum.

10. Ev

rem, ex 10. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*
 is mun- Tiam vita spiritualis hortus est, viri spiritua-
 iliones; les in horto vivunt. Unde Dominus Reli-
 cia, di- clorum, Paradisi terrestres vocatae; claustra
 xe, ludi suntur, quia hi clausi sunt in hoc vitæ spiritua-
 militia, horto. Tot arbores quot occupationes, quot
 es sunt, nul- dixeris, ut quid terram occupat? Ipse cibus,
 rum af- somnus, ipsa recreatio, arbor est, aurei fru-
 chra, si- tiones; nulla sterilis est, nulla otiosa; de nul-
 em, lu- dixieris, ut quid terram occupat? Ipse cibus,
 s arbo- somnus, ipsa recreatio, arbor est, aurei fru-
 bet ar- tiones; nulla sterilis est, nulla otiosa; de nul-
 Da illi dixieris, ut quid terram occupat? Ipse cibus,
 stultus tam minimum, apud Deum magnum est, aure-
 borem est, etiam id quod pes calcat, rosa est, planè
 homi- capilli capitum numerantur; cur? quia San-
 git; Ex sunt, gressus eorum dinumerantur, & vestigia
 e con- dum eorum considerantur, quia non sunt otio-
 viret, sed sancta, sed pura. Usque adeò in Religio-
 habet omnia fructuosa, etiam ipsa peccata h̄ic fru-
 gustate tura, & sunt occasio pœnitentiae, humili-
 m no- uctus, at, cautelæ. Utinam hos fructus cognoscas
 oono- ma mea! Utinam feras, feres autem si ad te
 placet.
 idam;
 ad in-
 ui vo-
 aboli,
 t teste
 o. EV

11. *Non omnis qui dicit mihi Domine.*

Orrenda & terribilis est hæc sententia. Noli
 tibi blandiri, noli operibus quæ facis, etsi
 estissima videantur, s̄aepē istis Deus offendit
 quibus placari creditur. Cum timore & tre-
 ore &c. Noli altum sapere, sed time, si sem-
 timueris Deum, semper securus eris, semper
 gens, semper exactus, Sanctus, humilis: &

O 5

qui

qui enim timet Deum nihil negligit, alioquin si paululum te extuleris, scito quia detrahetur superbia tua usque ad inferos, non enim omnis qui mihi dicit Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum. Et Phariseus dixit, & Judas dixit & alii, & tamen perierunt, etsi in nomine Dei multas virtutes feceris, dæmonia ejeceris, adhuc time; multi enim qui jam posuerunt in cœlos, & nidum suum, descenderunt usque ad abyssos. Quære enim? Quomodo cecidisti Lucifer? Domine JESU, quomodo vidisti Sathanam cadentem de cælo? Tanquam fulgur, inquit. Vide igitur, quomodo cautè ambuletis sicut in die Filii lucis; quantò major es, humilia te in omnibus, & in hoc solo gaude, si nomen tuum scriptum est in cælis.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

I. *Scio quid faciam, ut recipiant me in domos suas.*

Quid facies, ô Prudentissime JESU, ut recipiamus te in domos nostras! olim mundus te non agnovit, licet factus per te esset, & quamvis in propria veneras, tamen tui te non receperunt, quid igitur nunc facies, ut recipiant Te tui? Audite cæli consilium sapientiæ: Venerat olim Hospes, ut panis cibique egens, nos inhospitales eramus, Christo panem dare nobanis; venit ille nunc ad nos in forma panis, venit planè panis ipse, ut nobis excusationem adimat de inhospitalitate, dicitque nobis, noluistis me recipere comesturum vobiscum, recite